

Prædiken d. 29. marts 2026 - Palmesøndag.

Metodistkirken i Rønne. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Salme 118,1-2,19-29 & Matt 21,1-11

Mit gæt er, at mange af os lavede det samme tirsdag aften.

Vi så fjernsyn, tjekkede hjemmesider og holdt øje med partiledernes sociale medier. Mit gæt er også, at jo yngre vi er, jo mere af alt dette gjorde vi samtidig.

Jeg går temmelig meget op i politik, og en valgaften opsluger mig totalt. Jeg var desværre ikke hjemme, men sad på et hotel i Oslo og fulgte med på både computer, telefon og iPad. Og ja, jeg har brevstemt.

Det blev en lang aften, og der var mange ting i den, som fik mig til at tænke på Jerusalem og palmesøndag, og de øvrige dage i påsken også.

De tv-billeder, som får mig til at tænke på bibelens historie om palmesøndag, er partiledernes ankomst til deres respektive valgfester. Der er så mange paralleller.

Alt, hvad der kan krybe og gå fra partierne, er samlet, for dette vil man ikke gå glip af. Man er midt i en historisk begivenhed, og man er så klar til at modtage sin partileder.

Man er ventet med flag, skilte, valgplakater, mad og drikke, og så ankommer partilederen under kæmpe jubel, og forsamlingen brøler og jubler.

Troels er for lækker, Danmark har brug for en social demokratisk regering... Det handler ikke om nogen, men om noget....

2 af 6

Det er jubelscener, det er håb om forandring, og alt bliver udlagt som en sejr, for de stakkels partiledere skal sige noget til deres partifæller, pressen og dermed til alle os andre.

Video af Lars Løkkes ankomst

Det er nærmest én til én den situation, vi dumper ned i fortællingen fra Matthæusevangeliet.

Jublen, glæden, forventningerne, kaosset er det samme.
Nu kommer han, som vi har ventet på.
Nu ser vi ham, som kommer og gør alting nyt.
Nu sker det.

Der blev råbt og skreget, fuldstændigt, som vi så det forleden:

“Hosianna, Davids søn!
Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!
Hosianna i det højeste!”¹

Hosianna har en stærk betydning. En bøn om frelse og hjælp, som tages fra Salme 118,25.
Herre, frels dog!”
Samtidigt kommer råbet om velsignelse og taksigelse.

---

¹ Matt 21,9 (Krydshenvising:
Mark [11,1-11](#)
Luk [19,28-40](#)
Joh [12,12-19](#)
Sl [118,25-26](#) [148,1](#)
Matt [23,39](#))

Så dobbeltheden: Frels os - Tak for at du kommer med velsignelsen.

Der kommer en dyb, dyb længsel og håb til udtryk her. Man venter en forløsning, som man i grove træk har ventet på siden Kong Davids riges fald 1000 år før dette øjeblik.

Problemerne i samfundet er reelle, farisæernes og sadukæernes "partiprogrammer og religiøse svar" nyder ikke troværdighed.

Samtidig er landet jo besat af en brutal romersk besættelsesmagt.

På den anden side har de gamle profeters forkyndelse skabt en klangbund af håb blandt mennesker. Alle har hørt om Jesus, om hans mirakler, om hans måde at tale om Gud på, om hans radikale livsførelse, hvori han vender alt på hovedet og løfter den udsatte frem. Det giver håb.

Det er al denne forventning og håb, som er bygget op, der finder sin forløsning, da han kommer ridende ind i kaosset i Jerusalems smalle gader, hvor folket jublende modtager ham.

Men hov, hvad er det dog? Er det et æsel, han sidder på? Hvor er det besynderligt? Det er jo ikke sådan en konge der kommer?

Der skal nok være skriftkloge mennesker i mængden, som står og griner lidt i skægget, fordi de godt kender profetien om Davidsrigets genoprettelse fra Zacharias

Bog², som forudsiger præcis denne mærkelige og på mange måder uværdige ankomst.

Men for mange er dette langt væk fra den forventning, de havde dannet sig et billede af i deres hoveder.

Der er ikke noget som at blive skuffet, når ens forventninger ikke mødes. Det skal vi nok komme til at se, når vores politikere skal til at sluge kameler på stribe og trække i land på mange af de splittende ting, de har sagt i valgkampens hede, når nu de bliver nødt til at arbejde sammen med mennesker, de har sagt, at de ikke vil være i stue med.

Uden at foregribe begivenhedernes gang i påsken. Så er det min overbevisning, at mange af de jublende mennesker havde en forventning om, at Jesus og måske hans disciple ville tage et gevaldigt opgør med magten i Jerusalem. Nogen havde helt sikkert forventet, at Jesus ville have mobiliseret Jerusalems religøse og samlet dem i en modstandsbevægelse, som havde taget kampen op med magthaverne og besættelsesmagten, for profetierne sagde jo, at en ny konge var på vej.

Vi ved i dag, at Jesus tager et opgør.
Vi forstår i dag, at Jesus gjorde det, som han havde lagt op til i alt, hvad han har sagt.

---

² Zak 9,9: "Bryd ud i jubel, Zions datter, råb af fryd, Jerusalems datter! Se, din konge kommer til dig, retfærdig og sejrrig, sagtmodig, ridende på et æsel, på en æselhoppes føl.

Vi tror i dag, uden at spolere påskens historie, at Jesu lidelse, død på korset og ikke mindst hans opstandelse til nyt liv, gjorde langt mere end noget oprør kunne have gjort og havde effekt langt ud over tid og sted.

Jeg tror, at mange af dem, der jublende modtog, var blandt dem, der stod og råbte korsfæst manden, da de fik chancen for det.

Det mener jeg, fordi Jesus så markant gjorde og sagde ting, om ikke passede ind i de forventninger, som den jublende mængde havde.

Alt, der skete i påsken, er naturligvis i overensstemmelse med Guds plan, så det er ikke tilfældigt.

Denne palmesøndag vil jeg tænke over, hvordan jeg mon havde reageret i bevægelsen fra ekstatiske modtagelse med høje forventninger til "Hvad laver han?"

Som kirke taler vi om, at vi her i sær kan have et personligt forhold til Gud. Hele tanken bag det er forekommende nåde, så det ikke er os, der skal finde Gud, men os der skal indse, at vi er fundet, at Gud er kommet til os.

Ikke så pompøst som i Jerusalem på Palmesøndag, men i den sagte susen³....

Jeg tænker over, at mine forventninger til Gud og til hvordan Gud er, måske kan komme til at stå i vejen for mig selv, og for Gud, når han kommer til mig i mit liv.

---

³ JF 1. Kong 19,11-13

Du og jeg, og mange af os har gået i kirke i mange år, vi kan have al mulig viden om Gud, om Jesus og om Helligånden.

Men vi kan ikke kontrollere, hvordan Gud bevæger sig i verden, blandt os.

Et af vores politiske partier slår sig op på at sige, at det ikke handler om nogen, men om noget.

Lige præcis med Jesus, som kommer til Jerusalem, til os, der tror, jeg tror det forholder sig omvendt. Der handler det ikke om noget, men om NOGEN.

Det handler om Jesus, som kommer og ikke hvad vi tror vi ved.

Lad os have åbne sind, åbne hjerter og åbne døre, for der kommer én ridende på et æsel.

Mattæus slutter sin beretning af med:

“Da han nåede ind i Jerusalem, blev der røre i hele byen, og folk spurgte: »Hvem er han?« og skarerne svarede: »Det er profeten Jesus fra Nazaret i Galilæa.”⁴

Det handler om HAM.

Amen

---

⁴ Matt 21,10-11.